

محمد علوی مقدم چهره ماندگار ادبیات فارسی در گذشت

محمد علوی مقدم، نویسنده، مترجم، شاعر و استاد دانشگاه فردوسی مشهد که در سال ۱۳۸۲ به عنوان چهره ماندگار رشته زبان و ادبیات فارسی کشور معرفی شد، در سن ۸۶سالگی درگذشت.

به گزارش مهر، «سیدحسن امین» نویسنده، مترجم و شاعر اهل سبزوار با اعلام این خبر گفت: زنده‌یاد علوی مقدم نزدیک ۶۰سال به تعلیم و تربیت چندین نسل همت گماشت و تدریس را از سطح آموزگاری در روستاهای سبزوار آغاز کرد. بعد ضمن خدمت در آموزش و پرورش به تحصیلات خود ادامه داد و پس از اخذ مدرک کارشناسی خدمات خود را با سمت دبیر زبان و ادبیات فارسی و بعد رئیس دبیرستان اسرار در شهر سبزوار ادامه داد. مرحوم علوی مقدم، پس از چند سال خدمت در این سمت‌ها به تحصیل در مقطع دکترای ادبیات پرداخت و سرانجام عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد شد و با تدریس در دانشکده ادبیات دکتر علی شریعتی به تربیت دانشجویان در مقاطع مختلف از کارشناسی تا دکتر ادامه داد. بر اساس این گزارش، آثار و تالیفات زنده‌یاد علوی مقدم عبارتند از: ۱- جلوه جمال ۲- برگزیده اخلاق ناصری ۳- در قلمرو بلاغات ۴- بررسی آیات جمع ۵- ترجمه الفروق فی اللغة ۶- تصحیح المستخلص فی ترجمان القرآن ۷- مطول، بخش بیان با مقدمه تفصیلی ۸-الاشباه والنظائر فی القرآن الکریم. مراسم تشییع و خاکسپاری پیکر دکتر سید محمدعلوی مقدم امروز در زادگاهش شهر سبزوار برگزار می‌شود.

خوشنویسی در بچه‌ای برای دیپلماسی با جهان اسلام است

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در آیین پایانی پنجمین دوسالانه بین‌المللی خوشنویسی گفت: خوشنویسی هنری معنوی است که می‌توان آن را به عنوان درجه‌ای برای دیپلماسی با جهان اسلام به کار برد. به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدعباس صالحی در آیین پایانی پنجمین دوسالانه بین‌المللی خوشنویسی گفت:امروز باید به دیپلماسی هنری خوشنویسی بیش از گذشته توجه کرد تا از طریق آن به ارتباط با جهان اسلام پرداخت. وی خاطر نشان کرد: خوشنویسی همیشه خلقی از دیپلماسی عمومی ایرانی بوده است و در دوره‌های مختلف تاریخی شاهدیم که از طریق شعر و این هنر، دیپلماسی عمومی و اجتماعی برقرار کرده‌ایم. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی یادآور شد: با وجود تمام اختلاف نظر ها، یکی از حوزه‌هایی که می‌تواند جوامع اسلامی و جوامع شرقی را با ایران مرتبط کند، خط و خوشنویسی است. فضای مجازی امروز، فضای حقیقی زندگی انسانی است و خوشنویسی باید در این فضا جلوه‌ای تازه پیدا کند.

خالق شخصیت «پت پستچی» در گذشت

پستچی» درگذشت. در اطلاعیه‌ای که درباره مرگ او منتشر شده، آمده است: جان کالیف خانه خود را در لکلی در باران سیل آسای ۲۰ سپتامبر ترک کرد. او دیگر بر نمی‌گردد. حتی آسمان هم برای سازنده پت پستچی و زری و صبر، نویسنده مجموعه اشعاری برای کودکان و کتاب‌های مصور کودکان گریست. اولین سری از این مجموعه در سال ۱۹۸۱ پخش شد و مجموعه انیمیشنی آن در بیش از ۵۰ کشور جهان پخش شده است.

هر قسمت از این سریال با حادثه‌ای از جانب پت، یک پستچی دوست‌داشتنی و گربه سیاه و سفیدش، چس در حال انتقال نامه‌ها به اهالی دهکده شروع می‌شود. او ابتدا اقدام به انتقال نامه‌ها می‌کند و در هر قسمت با مشکلاتی که اهالی دهکده دارند درگیر شده و آنها را حل می‌کند.

انتقاد تند محمد گلر بز از وضعیت بد موسیقی دفاع مقدس

محمد گلر بز خواننده گفت: هیچ تولیدی در حوزه دفاع مقدس به تا زگی نداشته‌یم و متأسفانه از موسیقی‌های بی‌محتوا حمایت می‌شود.

محمد گلر بز یکی از خوانندگان دوران دفاع مقدس در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان در خصوص کم‌توجهی به موسیقی در حوزه دفاع مقدس گفت: سال‌های قبل حداقل چهار برنامه در سال از جمله جشنواره‌های موسیقی مقاومت، موسیقی دفاع مقدس و هنر اسلامی برای دفاع مقدس برگزار می‌کردیم و خیلی هم تأثیر گذار بود.

وی افزود: ما حتی شهرستان‌ها را هم در این موضوع مشارکت می‌دادیم به عنوان مثال با دکتر سمفونیک صداسویما به کرمانشاه می‌رفتم و برنامه‌های پربرای برگزار می‌کردیم و انعکاس زیادی هم داشت.

<div><div></div>روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران</div>	
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز <p>مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی سر‌دبیر: غلامرضا صادقیان آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴ روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸. نمابر: ۰۶-۸۸۴۵۶۳۴۴ توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۶ چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان www.javanonline.ir</p>	
<p> روزنامه جوان شماره ۵۴۷۸ شنبه ۷ مهر ۱۳۹۷ ۱۹ محرم ۱۴۴۰ اذان ظهر: ۱۱:۵۵ غروب آفتاب: ۱۷:۵۱ اذان مغرب: ۱۸:۰۹ شنبه شمس‌شرعی: ۱۳:۱۳ اوقات صبح فردا: ۰۴:۲۵ طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۸ </p>	

تهیه‌کننده فیلم «به وقت شام» در گفت‌وگو با «جوان»:

غلبه نگاه غیر انقلابی مانع اکران به وقت شام در غرب شد

■ **محمدصادق عابدینی**

«جوان» موضوع غیبت سینمای استر اتز یک ایران در خارج مرزها را که شامل آثار سینمایی مقاومت و سینمای دفاع مقدس می‌شود، در گفت‌وگو با «محمد خزاعی» تهیه‌کننده فیلم «به وقت شام» و دبیر فنی جشنواره فیلم مقاومت که سابقه دوگانه جشنواره فیلم فجر را نیز دارد، مطرح کرده است.

آقای خزائی، رهبر معظم انقلاب در مراسم «شب خاطره دفاع مقدس» که به مناسبت سال روز شکست حصر آبادان برگزار شد، از اکران نشدن فیلم به وقت شام در کشورهای آسیایی و اروپایی انتقاد کردند. ایشان به طور مشخص فرمودند: «در ادبیات، سینما، تئاتر، روزنامه نگاری و فضای مجازی، بسپاری کارها را باید انجام بدهیم. همین فیلم اخیر آقای حاتمی کیا هر جا پخش شد مورد استقبال قرار گرفت. چرا در اروپا و آسیا پخش نشود؟» به نظر می‌رسد که اشاره ایشان به فیلم «به وقت شام» صرفاً یک نمونه برای فعال نبودن سینمایی ایران در اکران خارجی فیلم‌های تراز انقلاب اسلامی است، نظر تان در این باره چیست؟

صحبت‌های رهبری انقلاب در مراسم «شب خاطره» پیرامون نسکات کلی به فیلم‌های دفاع مقدس و انقلاب اسلامی است که می‌تواند مفاهیم و دستاوردهای انقلاب اسلامی را در خارج از کشور بیان کنند، اما سال‌های سال است که مورد توجه قرار نگرفته‌اند.

چرا تا امروز اکران موفق‌تری برای این گونه فیلم‌ها نداشته‌یم؟
به نظر این موضوع به دو نکته بازمی‌گردد؛ ابتدا سیاست‌های کمیته‌های پخش‌کننده فیلم دوم جشنواره‌های خارجی فیلم که به خاطر مسائل ایدئولوژیک، تمایلی ندارند آثار سینمایی مقاومت و انقلاب اسلامی را مطرح کنند. در حالی‌که می‌بینیم هنوز هم فیلم‌هایی که درباره جنگ جهانی دوم ساخته می‌شود، مورد توجه قرار می‌گیرند. حضور یک فیلم در فستیوال‌های جهانی باعث می‌شود زمینه برای دیده شدن آن در اکران‌های بین‌المللی فراهم شود.

به سیاست کمیته‌های پخش فیلم به نظر رسانه‌هایی که «به وقت شام» را به عنوان گزینه مناسب معرفی کرده‌اند، این فیلم می‌توانست حرف جمهوری اسلامی را در یک خداداد مهم سینمایی بیان کند، این موضوع اما به طور کل در نظر هیئت انتخاب نایده‌گرفته شد.
البته من اعتقاد ندارم که اسکار جایزه خیلی مهمی است. مهم آن است که بتوان با استفاده از آن پیام جمهوری اسلامی را بیان کرد. به هر حال هیئت انتخاب فیلم‌های اسکار از فیلمسازان خوب کشورمان تشکیل شده، اما همان طور که

<div><div></div>حکمت۸۵</div>	
کسی که از گفتن «نمی‌دانم» روزیگردان است، به هلاکت و نابودی می‌رسد.	
<p> حکمت۸۵ شماره ۵۴۷۸ شنبه ۷ مهر ۱۳۹۷ ۱۹ محرم ۱۴۴۰ اذان ظهر: ۱۱:۵۵ غروب آفتاب: ۱۷:۵۱ اذان مغرب: ۱۸:۰۹ شنبه شمس‌شرعی: ۱۳:۱۳ اوقات صبح فردا: ۰۴:۲۵ طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۸ </p>	

تهیه‌کننده فیلم «به وقت شام» در گفت‌وگو با «جوان»:

غلبه نگاه غیر انقلابی مانع اکران به وقت شام در غرب شد

محمدصادق عابدینی

اشاره کرد باید نگاه‌ها تغییر پیدا کند. شنیدیم که یکی از اعضای هیئت انتخاب گفته که باید فیلمی را برای اسکار انتخاب کنیم که بتواند در امریکا اکران داشته باشد. اولاً چه کسی گفته که آن فیلم انتخابی می‌تواند در امریکا اکران داشته باشد؟ در ثانی از کجا می‌دانند که «به وقت شام» نمی‌توانسته در آن کشور اکران داشته باشد؟ شاید فکر می‌کردند که این فیلم با سیاست‌های فرهنگی و سیاسی امریکا همخوانی ندارد!

باید بین نظر مردم امریکا و نظر سیاستمداران آن کشور که نگاهی کاملاً سیاسی است تفاوت قائل بود. همان طور که تجربه اکران فیلم‌های ایرانی در امریکای جنوبی نشان داده سیاست‌های اشتباه فرهنگی ما باعث شده بوده که نتوانیم با مردم آن کشورها رابطه داشته باشیم، اتفاقاً آنها تنها دیدن فیلم‌های ایرانی بودند. درباره امریکا هم چنین موضوعی ممکن است تکرار شود. ما سال‌هاست مرعوب سیاست‌های غلط فرهنگی شده‌ایم؛ سیاستی که در فضای جشنواره‌های فیلم حکم است و فکر می‌کنند سینمای مقاومت نمی‌تواند اکران موفق داشته باشد. در حالی که به زودی اکران فیلم «به وقت شام» در ژاپن و کره جنوبی آغاز می‌شود و پیش از این نیز اکران‌های مردمی در عراق و سوریه نشان داده حتی در صورت همکاری نکردن کمیته‌های بزرگ پخش فیلم، می‌توان با اکران‌های نقطه‌ای به مردم سایر کشورها ارتباط برقرار کرد؛ کاری که با اکران‌های مردمی فیلم‌های جشنواره فیلم مقاومت آغاز کردیم و تجربه موفقش بود. هر کجا که برای سینمای ما موفقیتی پیش بیاید افتخار آن برای جمهوری اسلامی است و برای اکران بین‌المللی فیلم به‌وقت‌شام باید سازمان‌اوج به عنوان صاحب فیلم پیشگام بود.

فشار از اینکه فیلم‌های مقاومت می‌توانند در جشنواره‌های خارجی جایزه بگیرند، می‌شود گفت که اکران آنها باعث اشتراک دیدگاه‌های فرهنگی جمهوری اسلامی شود؟
متأسفانه خیلی وقت است که مدیریت فکری در سینمای ایران به سمت اندیشه‌های پیش انقلاب حرکت است و در آن نگاه انقلابی و اندیشه‌های انقلاب دیده نمی‌شود. وقتی فیلمی قرار است برای جشنواره خارجی فیلم شود، صرفاً به احتمال جایزه گرفتن آن فیلم توجه می‌کنند. شاهد آن هستیم برخی از فیلم‌ها که نه سر و شکل خوبی دارند، به خاطر اینکه جنجال‌های دروغینی که مثلاً یک فیلمساز در حصر قرار دارد، به آن جایزه می‌دهند.

به نظر رسانه‌هایی که «به وقت شام» را به عنوان گزینه مناسب معرفی کرده‌اند، این فیلم می‌توانست حرف جمهوری اسلامی را در یک خداداد مهم سینمایی بیان کند، این موضوع اما به طور کل در نظر هیئت انتخاب نایده‌گرفته شد.
البته من اعتقاد ندارم که اسکار جایزه خیلی مهمی است. مهم آن است که بتوان با استفاده از آن پیام جمهوری اسلامی را بیان کرد. به هر حال هیئت انتخاب فیلم‌های اسکار از فیلمسازان خوب کشورمان تشکیل شده، اما همان طور که

کارگردان «شوق پرواز» به خانه ابدی تشییع شد

یدالله صمدی برای سینمای ملی و بومی الگو بود

■ **نوید پارسا**

پیکر زنده‌یاد یدالله صمدی کارگردان و نویسنده سینما و تلویزیون صبح دیروز با حضور جمعی از خانواده سینما و تلویزیون از مقابل خانه سینما به سمت خانه ابدی تشییع شد؛ فیلمسازی که از او به عنوان کسی که برای سینمای ملی و بومی ایران دغدغه داشت، یاد شد.
کارمان ملکی در این مراسم از حضور جمعی از مسئولان ارتش در این مراسم خبر داد. مرحوم یدالله صمدی در جریان ساخت سریال موفق شوق پرواز که به بخشی از زندگانی شهید بابایی اختصاص داشت با ارتش جمهوری اسلامی همکاری داشت. در ابتدای این مراسم کارمان ملکی در جملاتی کوتاه با بیان اینکه «همه اجزای این خانه تا بد دل‌تنگ خواهند بود؛ دل‌تنگ مهربانی و عطفوت مدیری که یکی از دوران خوب این خانه را رقم زد»، گفت: سینمای ایران یکی از همراهان شریف و نجیب خود را از دست داد. مردم میهنمان همواره در هر لحیخند، یدالله صمدی را به یاد خواهند داشت؛ چراکه معجزه‌خنده(فیلم) را به آنها هدیه کرده بود.

در ادامه ستاره اسکندری در بخشی از متن خود که با مطلع «آن روزها رفتند» آغاز شد، گفت: همه ما تنها شدیم، نسپان قاعده شده و حساب و کتاب جایگزین اندیشه و مهر است. در ادامه سیروس الوند گفت: در همین چند ماه چند عزیز را از دست داده‌ام و امروز هم یکی از میوه‌های شیرین دهه ۶۰ سینما را از دست دادیم.

آن روزها ما چند فیلمساز قبل از انقلاب بودیم که بود و نبودمان محل تردید بود. سینمایی به راه افتاد که دو جلوه به یادمانی آن دوره مرحوم محمدرضا اعلامی با فیلم «قطعه ضعف» و یدالله صمدی با «مردی که زیاد می‌دانست» بودند. این کارگردان سینما با اشاره به آثار ساخته شده یدالله صمدی در منطقه آذربایجان گفت: روزی به یکی از مسئولان سینمایی گفتم برای سینمای ملی باید سراغ فیلمسازی مانند یدالله صمدی بروید که بومی می‌سازند زیرا فیلم‌های امثال ما در تهران و بی‌هویت است.

وی افزود: صمدی فیلمسازی بود که ادا و اطوار نداشت. او به فعالیت صنفی بسیار پایبند بود. زمانی که رئیس کانون کارگردانان بود بخش زیادی از بچه‌های کانون را صاحب خانه کرد.

هنگامه قاضیانی نیز در حالی که به سختی سخن می‌گفت، بیان کرد: خیلی چیزها آماده کرده بودم بگویم. بعد از فوت پدرم تا امروز اینگونه گریه نکرده بودم. آقای صمدی برای

کارگردان «شوق پرواز» به خانه ابدی تشییع شد

یدالله صمدی برای سینمای ملی و بومی الگو بود

■ **نوید پارسا**

همه ما پدر بود. این بازیگر ادامه داد: دلم می‌خواست حالا که آقای صمدی نیست از دردهای بگویم که در روزهای ساخت «پدر آن دیگری» داشت، اما یاد توصیه خودش اقدام که می‌گفت شان ما این نیست که گلابه کنیم. کاش اتحادمان را از دست ندهیم که ما مردم کسی را غیر از یکدیگر نداریم. محسن امیریوسفی، رئیس کانون کارگردانان هم در سخنان کوتاهی گفت: ماایلم در این فرصت کوتاه دو ویژگی مهم یدالله صمدی را یادآوری کنم؛ اول اینکه سینمای آقای صمدی هنوز هم یک الگو و نشان رانها برای سینمای ما محسوب می‌شود؛ فیلم‌هایی که همچنان برای طنز امروز سینمای ایران الگو است. ویژگی دیگر آقای صمدی فعالیت‌های صنفی ایشان بود. امیدوارم امانتدار خوبی برای یادگارهای صنفی او باشیم.

سینما نیز از خانه سینما نیز سخنران بعدی مراسم بود و صحبت‌های او را اینطور آغاز کرد: بغض‌های ما در نای مردی که به زعم همه ما شریف، صادق و سلامت بود، ما یادآور می‌شود که می‌توان یکدیگر را دوست داشت. صمدی برای همه ما رفاقت کرد اما گاهی ما به رفاقت‌های او ارج ن‌گذاشتیم. سال‌ها بی‌اجر و منت کار کرد و اگر امروز فرصتی دست داد که مراسم را در این خانه برگزار کنیم به احترام تمام قدم‌هایی است که در این خانه برای سینما برداشت.

بنفشه صمدی، فرزند زنده یاد صمدی آخرین سخنران مراسم بود. او با خطاب قرار دادن پدرش گفت: سلام باباجان. رفتی حصر عشق و آنجا با (شهید) عباس بابایی عاشقانه می‌سرایید. در یکی از فیلم‌ها گفته بودی بزبانتین پدیده هستی مرگ است. به من کمک کن این زیبایی را درک کنم تا مگر این درد کمتر شود. کاش مرا اینقدر وابسته خود نمی‌کردی. ما برای نجات تو عهد بسته بودیم که ابراهیم تو با کس دیگری بود.

اصغر نقی زاده:

از هر کسی عکس می‌گرفتم شهید می‌شد

وی بگویم، من هم گفتم یک عکس حمله‌ای از تو می‌گیرم، فردا صبح ایشان شهید شد. آن دوران دوربین و عکس گرفتن من تبدیل به یک شوخی شده بود.»

نقی‌زاده درباره آشنایی‌اش با ابراهیم حاتمی‌کیا هم اینگونه توضیح می‌دهد: از ابتدای فعالیت حوزه هنری من در آنجا حضور داشتم، ولی بعد از مدتی به وزارت آموزش و پرورش رفتم که در آنجا هم از تطایم با حوزه هنری و فعالان این حوزه قطع نشد. سال ۶۸ به دفتر تولید حوزه هنری رفته بودم که ابراهیم حاتمی‌کیا را دیدم و او از من خواست در فیلمی به نام «مهاجر» نقش کوتاه یک رزمنده به نام علی را بازی کنم که تیر می‌خورد، من نیز بازی را در این فیلم پذیرفتم. برای فیلمبرداری «مهاجر» به بندرانزلی سفر کردم و در آن سفر بود که من خاطرات خود را از جنگ برای ابراهیم حاتمی‌کیا تعریف کردم و وی «صغر سینمای جنگ» را براساس خاطرات من نوشت و حتی نقش من در «مهاجر» بیشتر شد.